

Written by
Thursday, 21 August 2008 20:15 -

இன்றையத் தினம் நாம் இங்கு புகுத்தறிவாளர் கழகத் தினத்தைத் துவக்கி வகைக்கிறோம் என்றால், அதன் பொருள் மனிதர்கள் கழகத் தினத்தைத் துவக்கி வகைக்கிறோம் என்பதே ஆகும். புகுத்தறிவாளர் கழகம் என்றால் மனிதர்கள் கழகம் என்று பெயர். புகுத்தறிவு இருந்தும் அதைப் பயன்படுத்தாத காரணத்தால் இதுவரை வறும் மனிதர்களாக வாழ்ந்து வந்தோம். இனி இக் கழகத் தினம் மலமாகத் தான் புகுத்தறிவாளர்களாக வாழப் போகிறோம்.

மனிதன் தோன்றிய காலம் சரியாகத் தெரியவில்லை என்றாலும், ஒரு 5- ஆயிரம் வருட சரித்திரம் தெரிகிறது. இந்த 5 - ஆயிரம் வருடமாக அறிவு இருந்தும். மாறிக் கொள்ளக் கூடிய நிலை இருந்தும் மனிதன் 5 - ஆயிரம் வருடங்களாகப் பல மதங்கள், பல ஜாதிகளாகப் பகைக்கப்பட்டிருக்கின்றான். இது புகுத்தறிவுள்ள தன்மையா என்று சிந்திக்க வேண்டும். பொதுவாக மனிதன் ஒரு கடவுள் இருக்கிறார் என்கிறான். ஆனால் பல கடவுள்களை வணங்குபவனாக இருக்கிறான்.

மனிதன் கட்டுப்பட்டு நடக்க மதம் என்கின்றான். ஆனால் அது ஒரு மதமாக இல்லலை. ஒரே கொள்கையுடையதாகவும் இல்லலை. பல மதங்களைச் சார்ந்தவனாகவும் இருக்கின்றான். இதன் காரணமாக மனிதன் வளர்ச்சியடையாமல் போய்விட்டான். சாதாரணமாக இந்த இரு நபர் ஆண்டுகளில் மனிதன் பெற்றிருக்கிற வளர்ச்சியினை ஏன் இதற்கு முன் பெறவில்லை. இன்றுள்ள அறிவுதானே அன்றுமிருந்தது. அன்று முடியாதது இன்று எப்படி முடிகிறது? என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் மனிதனின் சராசரி ஆயுள் அய்ந்து வயதாக இருந்தது. இன்றைய தினம் மனிதனின் சராசரி வயது என்ன என்றால், நம் நாட்டில் 50, வெளிநாடுகளில் 70. இன்னும் 10, 20 - ஆண்டுகளில் 70 ஆண்டுகள் சராசரியாக வாழ்வோம். வெளிநாட்டானின் சராசரி வயது 100 ஆக இருக்கும். 2000 - ஆண்டுகளுக்கு முன் கடவுள், மதம், மதத்தலைவர்கள், வள்ளுவன் எல்லாமிருந்தும் அன்று ஏன் மனிதனின் சராசரி வயது அய்ந்தாக இருக்க வேண்டும்?

அன்று உலக ஜனத்தொகையே 20 - கோடிதான். கி.பி.1465 - இல் உலக ஜனத்தொகை 45 - கோடி. 1650 -இல் 47 - கோடி; 1800 -இல் 70 - கோடியாயிற்று. கிட்டத்தட்ட 135 - வருடத்தில் 23 - கோடி பரே்தான் அதிகமானார்கள். 1900 -த்தில் 165 - கோடி; 1914 - க்கும் 1954 -க்கும் இடையில் 40 - வருடத்தில் உலக ஜனத்தொகை 320 - கோடி ஆயிற்று. இந்த 40 - ஆண்டுகளில் மனிதன் தன் அறிவைப் பயன்படுத்தி இருக்கின்றான்.

மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இந்தப் போக்குப் போனால் வெளிநாட்டு மக்கள் சராசரி 100 - ஆண்டுகள் வாழ்வார்கள். எதற்கு இதனைச் சொல்கிறேன் என்றால், மனிதன் தன் புகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தியதால் வளர்ந்திருக்கின்றான் என்பதற்கே. வள்ளுவன் காலத்தில் 100 -க்கு ஒருவன் கட்டப் படித்தவன் இருக்கமாட்டான்.

நம் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் 1920 -இல் நாம் 100 -க்கு 5 - பரே்தான் படித்திருந்தோம். வெளிநாட்டான் 100 -க்கு 60, 65 - பரே்தான் படித்திருந்தான். இப்போது நம்மவன் 100 - க்கு 50 - க்கு மேல் படித்திருக்கிறான். வெளிநாட்டான் 100 - க்கு 94, 97 - பரே படித்திருக்கிறான். நமக்கும் அறிவிறுக்கிறது மற்றவனுக்கும் அறிவிறுக்கிறது; இருந்தும் நம் நாட்டில் நாம் 100 - க்கு 97 - பரே இருக்கிறவர்கள் கீழ்ச் சாதியாகவும்,

